

elværkernes affaldsprojekt og udarbejdelse af redegørelsen om kernekraftværkers sikkerhed. Til disse opgaver har foruden tilsynet også miljøstyrelsen og Risø ydet indsats. Ressourcer til nukleare sikkerhedsopgaver i miljøstyrelsen er nu reduceret, bl.a. med sigte på at koncentrere nuklear sagbehandling ved tilsynet – bortset fra bredskabsopgaver.

Det løbende tilsyn med forsøgsanlæg Risø, herunder varetagelse af opgaver om fysisk beskyttelse samt danske og internationale transporter med reaktorbrændsel forventes for 1985 at kunne gennemføres med omkring 1½ AC-medarbejder pr. år.

Kontakt til svenske myndigheder vedrørende Barsebäckværket, varetagelse af danske interesser på det nukleare sikkerhedsmæssige område i internationale organisationer som EF, OECD-NEA, IAEA m.v., samt bistand til folketing og minister kræver en tilsvarende indsats.

Til deltagelse i fællesnordisk forskningsarbejde, kontakt med øvrige nordiske myndigheder, administrative opgaver samt vedligeholdelse af viden bl.a. gennem deltagelse i kurser anvendes omkring 1 AC-medarbejder pr. år.

De kendte opgaver svarer hermed, inkl. administration, til en samlet indsats på 4,0 AC-medarbejder pr. år. Yderligere opgaver må erfaringsmæssigt forventes. I 1986 forventes krav fra USA om anvendelse af lavere beriget brændsel at nødvendiggøre et større sagsbehandlingsarbejde i forbindelse med Risø's forsøgsreaktor DR 3.

Med reduktionen af ressourceforbruget på det nukleare område i miljøstyrelsen finder miljøstyrelsen det som nævnt nødvendigt at opretholde tilsynets ekspertise, og i det omfang det er muligt, ønsker styrelsen af drage nytte af den på andre områder. Det er derfor hensigten, at tilsynet skal yde bistand til nye tilsynsopgaver for miljøstyrelsen på miljøområdet, i begyndelsen svarende til 1½ teknikerår pr. år, fortrinsvis på naturgasområdet.

Jeg kan henholde mig til det af styrelsen anførte.

Ad § 27.02. Miljøbeskyttelse.

Spørgsmål 3:

Kan det bekræftes, at Danmark på visse områder inden for miljøbeskyttelse har opnået et sådant teknologistade, know-how m.v. at der hermed er skabt grundlag for eksport? På hvilke områder finder sådan eksport sted, og hvad er eksportværdien? Medvirker miljøministeriet aktivt til fremme af eksport på dette område?

Svar:

Miljøstyrelsen har overfor mig oplyst følgende: »Det kan bekræftes, at Danmark på en række områder inden for miljøbeskyttelse har udviklet teknologi og udstyr samt oparbejdet viden, som har skabt basis for eksport.

Danmark eksporterer således forureningsbegrænsende udstyr og anlæg til bekæmpelse af luftforurening, spildevandsforurening, forurening fra fast og flydende affald, havforurening samt til støjbekæmpelse. Ligeledes udfører danske virksomheder rådgivningsopgaver i udlandet vedrørende bl.a. spildevandsplanlægning (kloakering og rensning), vandforsyning, affaldsplanlægning, affaldsindsamling og -behandling samt havforureningsberedskabsplaner og -systemer.

Værdien af eksporten inden for miljøbeskyttelsesområdet opgøres ikke isoleret i offentligt tilgængelige statistikker over udenrigshandlen.

På basis af et telefonisk rundspørge til de 16 største miljøudstudsproducerende virksomheder, som Industrirådet foretog i 1980, er den samlede eksport af miljøudstyr og -know-how blevet anslået til 1–2 mia. kr. på årsbasis.

Industrirådet har den 10. august 1984 tilsendt miljøministeren resultaterne af en undersøgelse af omfanget af miljøudstudsseksporten i 1982 og 1983, som Industrirådet har gennemført i marts/april dette år.

Undersøgelsens resultater vil først blive offentliggjort senere i år. Undersøgelsen er baseret på henvendelser til samtlige virksomheder, der producere udstyr til forureningsbekæmpelse,